

2025. március 23.

Utazás Nizzába.

Táv: 8 km → 12 pont; szint: 100 m 2 pont; csillagtúra → 1 pont. **MTSZ pont: 15**

Ferihegyre rendben kiértünk. Biztonsági ellenőrzésnél és a csekkolásnál nem kavartak egyikünkkel sem. Ez igazán jó kezdet volt. Nem szokott ez ilyen simán menni.

A repülőgép kisebb turbulenciákkal repült Nizzaig.

Elképesztő volt látni, hogy már alig pár méterre voltunk fent és még mindig a tenger fölött voltunk. Egyszer mégis csak leszálltunk.

A repülőtér villamosmegállóját könnyen megtaláltuk és már robogtunk is szállásunk felé.

Szállásunkat könnyen megtaláltuk. A tulajnak egy telefont eleresztettünk és már jött is nyitni a szállásunkat.

Rövid pakolgatás után már indultuk is első napi sétánkra.

Lesétáltunk az Angolok sétányára. Csodás volt a tenger, és a kilátás.

Felgyalogoltunk a várhegyre. Az eső is üdvözölt minket, de nem volt nagyon komoly.

A várhegyi vízesésnél is fotózkodtunk. Még az eső is elállt.

Garibaldi térre érve már fáradtak, szomjasak, éhesek voltunk, ezért beültünk a Garibaldiról elnevezett vendéglőbe.

Étkezés közben hatalmas eső volt. Az utcai sátor teteje majd beszakadt a sok víztől, a hanghatás sem maradt el.

Evés után gyenge esőben indultunk a szállásunk felé.

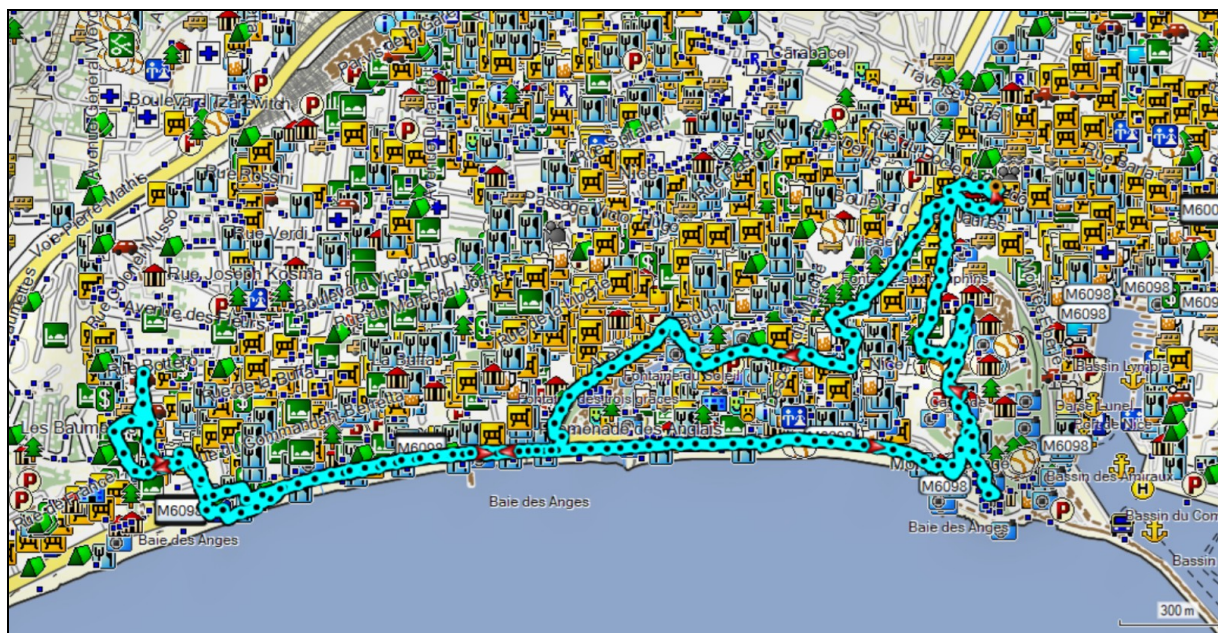
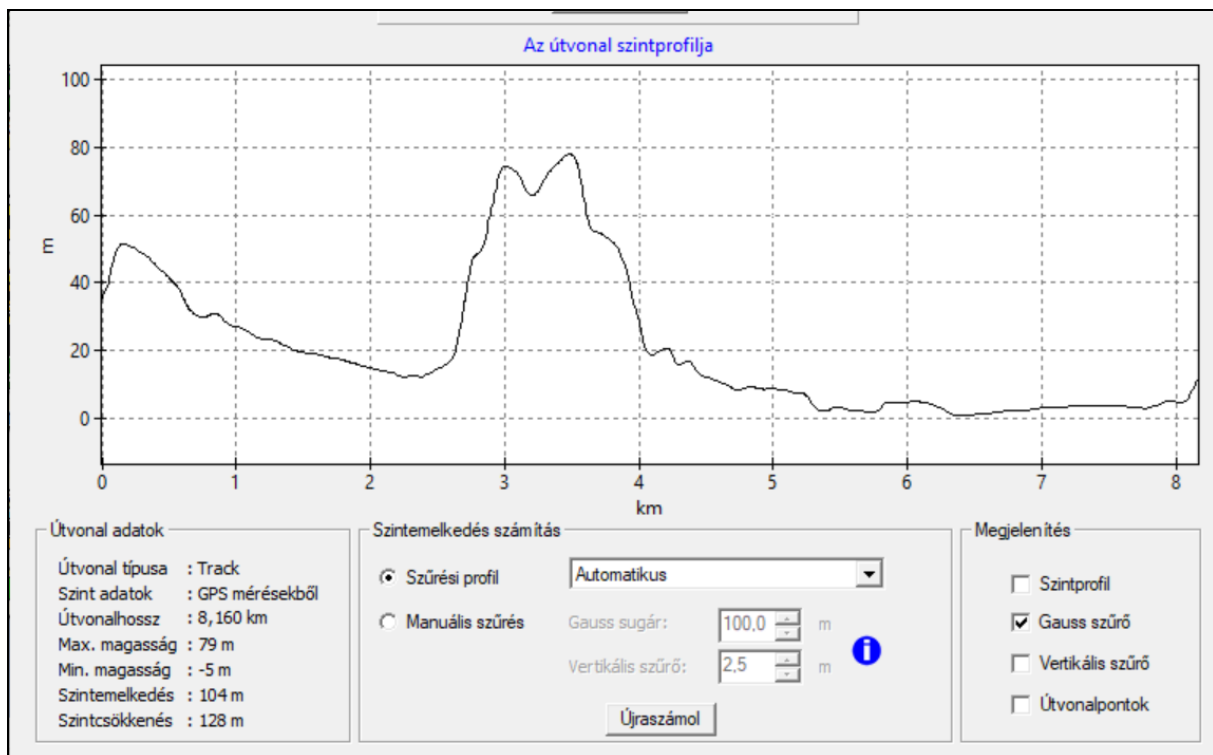
Útközben bementünk egy boltba vásárolni.

Tovább haladva kis apró sikátoros utcácskákban sétáltunk, amelyek rendkívül hangulatosak voltak.

Megérkeztünk a Massena térre, ahol a kontineseket szimbolizáló kivilágított szobrokat csodáltuk meg.

Ezután újból elértünk a tengerpartra. A kivilágított város is rendkívül szép volt.

Ázottan, fáradtan visszaértünk a szállásunkra.

2025. március 24.

Kicsit esett az eső, amikor elindultunk Nizza városi látogatásunk második szakaszára. A Massena múzeum felújítás alatt álló épülete előtt kezdett el igazán esni az eső. Leértünk az Angolok sétányára. Nagyon esett. Elhatároztuk, hogy felvesszük magunkra az összes eső elleni védőruhát. Egy szép parkba értünk, ahol az ott felállított filagória alatt öltözködtünk fel.

A Masséna térre értünk, ahol néhány képet készítettünk.

Tovább mentünk a város főtemplomához, amelyet meg szerettünk volna nézni, de hétfőn a templom nem volt nyitva. Hááááát!.

Leértünk a tengerparta és megláttuk a Port Lympia kikötőt. Szép hajók voltak a vízben, nagy építkezés is volt és az eső rendületlenül szakadt.

Beültünk egy kávézóba, talán az idő múlásával az eső is egy kicsit csendesedik. Egy nagyon kedves szlovák származású lány szolgálta fel nekünk a kávéját.

Talán csendesedett az eső. Elindultunk a Monte Boron erőd felé. Sok-sok lépcsőt küzdöttünk le, mire feljutottunk egy ortodox templomhoz. Megnéztük belülről is. A teremőr nagyon kedves volt. Amikor megtudta, hogy magyarok vagyunk, még szívélýesebben válaszolt kérdéseinkre.

Tovább szenvedtünk a lépcsősoron, mire végre feljutottunk az erődhöz. Megkerültük az erődöt. Utunk során gyönyörű kilátásokban volt részünk.

Tovább gyalogoltunk a Monte Alban erődhöz, ahol még szebb panorámában gyönyörködhattunk az alattunk elterülő félszigetre.

Elindultunk a hegyről lefelé. Kellemes hegyi ösvényhez értünk, ahol sok illatos sáfrány örvendeztetett meg bennünket és szaglásunkat.

Leértünk végre a hegyről és a Garibaldi tér közelében ebédeltünk.

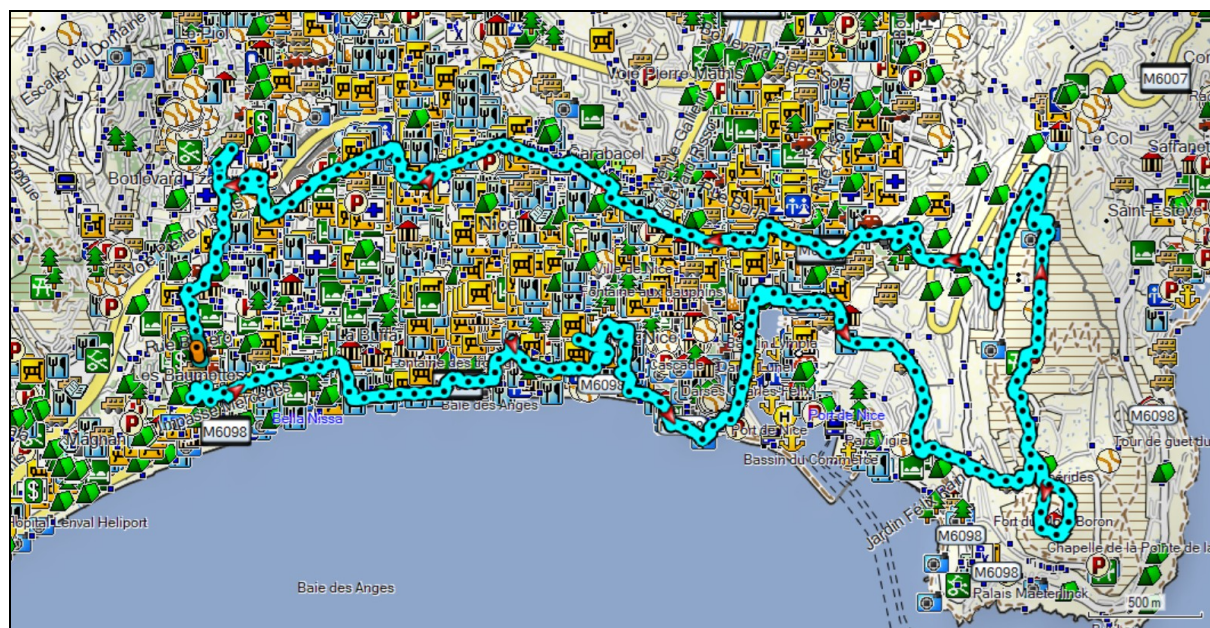
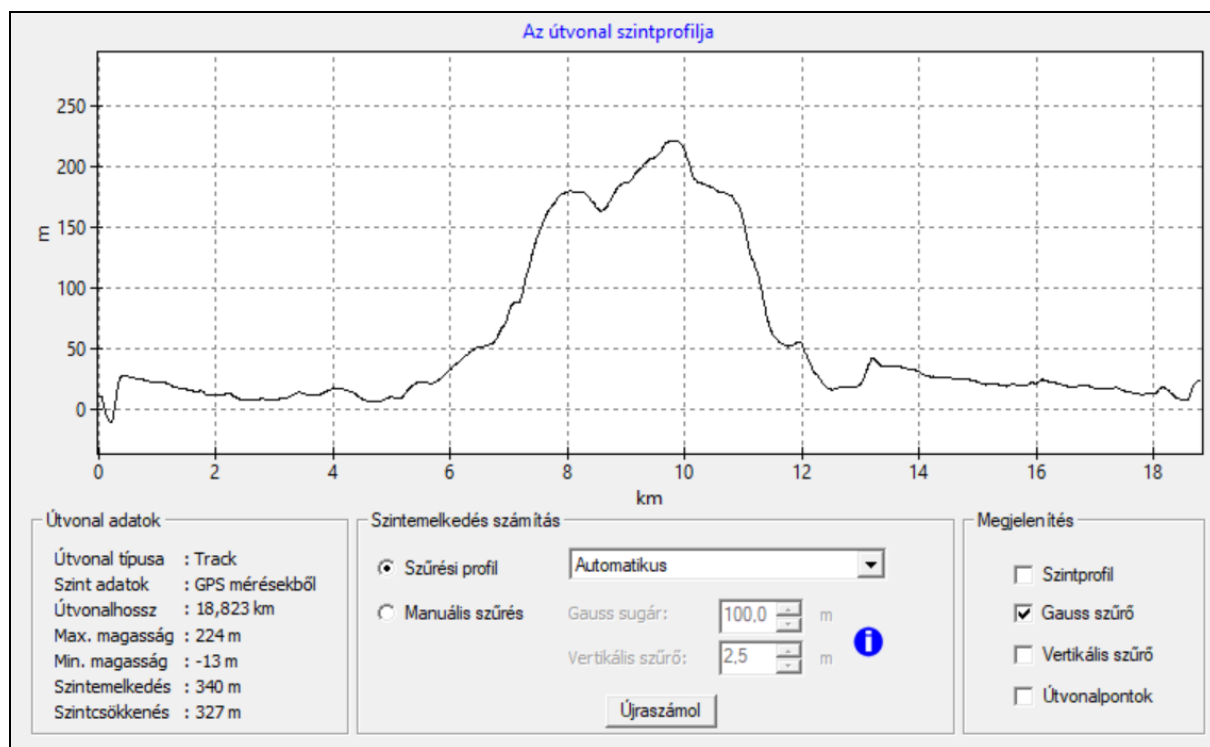
Ezután a nizzai Notre Dame-t csodáltuk meg. Belülről is nagyon szép.

A vasútállomás közelében sok kétes kinézetű alak mászkált. Jobbnak láttuk, hogy minél gyorsabban elhagyjuk ezt a környéket.

Hosszas gyaloglás után megérkeztünk a Szent Miklós katedrálishoz, amely Nizza legnagyobb ortodox temploma. Lenyűgöző volt, főként kívülről tetszett.

Nagyon fáradtan szállásunkra értünk.

Táv: 18 km → 27 pont; szint: 300 m → 6 pont; csillagtúra → 1 pont; **MTSZ pont: 34**

2025. március 25.

Szállásunkról elindultunk a Nizzai vasútállomásra. Kicsit aggódtunk a jegyvásárlás miatt, de valahogy sikerült megoldani. Kicsit érthetetlen volt a két jegy, amit kaptunk, de mit érdekelt minket. Az a lényeg, hogy utazhassunk. A megállapított időpont előtti vonattal indultunk Cannesba. Fél óra vonatozás után meg is érkeztünk. Elindultunk a Margit szigethez induló hajó állomásához. Keresztül mentünk az óvároson. Épp nyitottak az üzletek. Megvettük a jegyet. Kimentünk az egyik mólóra és csodáltuk a szépséges tájat.

Eljött az indulás ideje. Felszálltunk a hajóra és annak a fedélzetén foglaltunk helyet. A kilátás csodás volt.

Közeledtünk a Margit szigethez. Össze-vissza fényképeztünk. Kiszálltunk a hajóból. Elindultunk a Vasálaros erdőhöz. Be is mentünk az erdőbe. A kilátás nagyon szép volt és a sirályok is engedték magukat fényképezni.

Az erdő belseje nagyon lepusztult, rendezetlen volt. Hosszas bolyongás után megérkeztünk azerőd egyetlen használható helyéhez a Múzeumhoz. Itt megnézhattuk azokat a cellákat, ahol a rabok, többek között a Vasálarcos is hosszú éveken keresztül raboskodott.

Az erdő nem túlságosan hatott meg minket, többet vártunk tőle.

Ami ezután következett, az maga a csoda volt. A Margit szigetet körbe jártuk. Szébbnél szebb kilátásokban gyönyörködtünk.

Szép lassan megérkeztünk a hajóállomáshoz. Szerencsére elértük a hajót.

Visszaértünk a hajóállomásra.

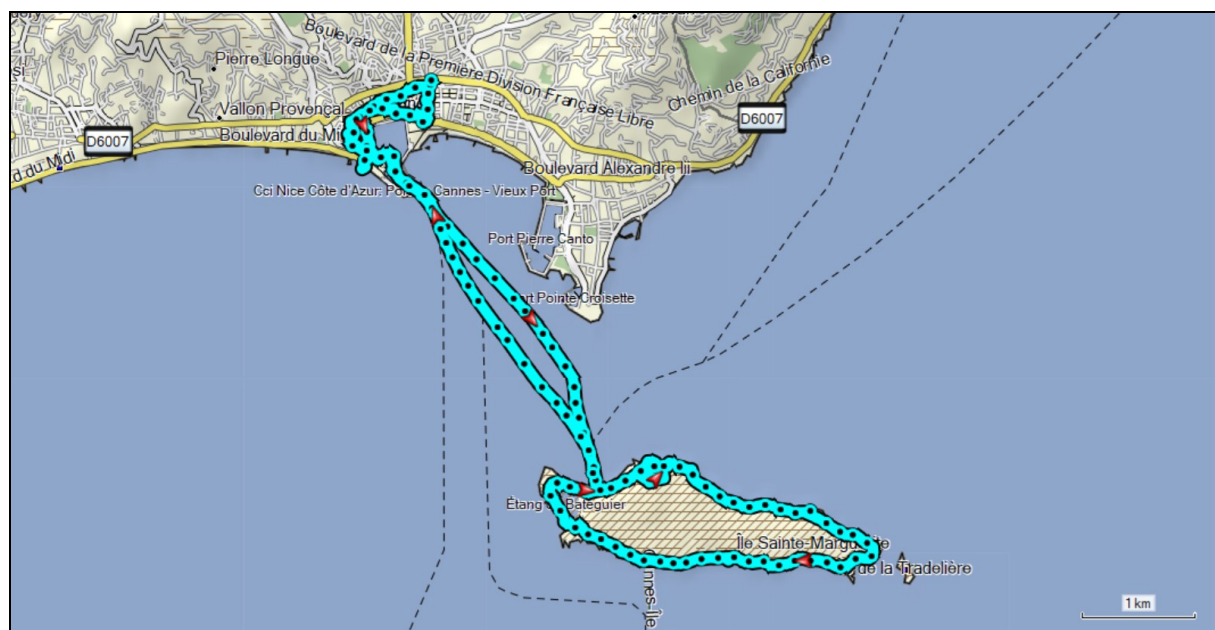
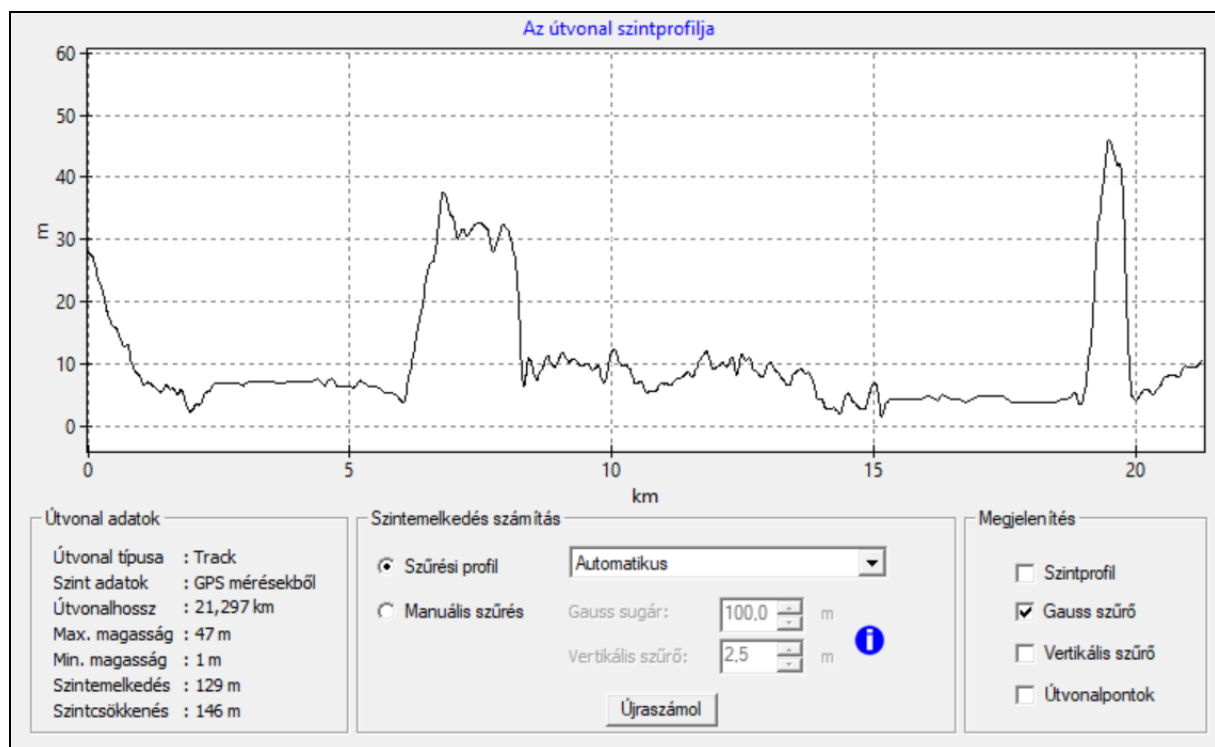
Felmentünk a dombra, ahonnan szép kilátás volt a városra. Megtekintettük a Notre Dame templomot.

Ezután lesétáltunk a városba. Megérkeztünk a Cannesi filmfesztivál helyszínére, ahol a lányokat fényképeztük.

Visszaértünk a vasútállomásra és már robogtunk is Nizzába.

Szép nap volt.

Táv: 12 km → 18 pont, szint: 100 m → 2 pont; csillagtúra → 1 pont; **MTSZ pont: 21**

2025. március 26. Monaco

Kicsit nehéz nap volt ez a mai nap. Legalábbis a közlekedés miatt.

A város szélén álló Vauban buszpályaudvarra a 2-es villamossal indultunk el. A Garibaldi téren kellett róla leszállnunk. A kártyánkra csak egy utazásra való pénzt töltöttünk fel. Félünk, hogy az 1-es villamosra nem lesz érvényes, ezért az ellenőröket igen csak figyeltük. A Vauban buszpályaudvart jól körbejártuk és jó sokat várazkodtunk a 603-as buszra. Végül egy kisméretű busz begördült a megállóba. Pár perc késés nem számított, már indultunk is La Turbie település felé.

Jó sok emelkedő és egy jó nagy dugó leküzdése után megérkeztünk La Turbie Marierie megállóhoz, ahol érkezésünk örömeire beültünk egy kávézóba, hogy az utazás nehézségeit megemésszük. Sikerült is.

Elindultunk az Óvárosban. Rendkívül szűk, kicsi utcácskákat fedeztünk fel. Elértünk az Augustus császár Római torony bejáratához, ahol kiderült, hogy a tárlat csak májustól látogatható.

A temetőből és a közeli utcából azért jó képeket tudtunk készíteni.

Elindultunk Monaco irányába. Nagyon meredek lejtőket kellett leküzdenünk. Időnként csodás kilátásokban gyönyörködhattunk.

Hosszas ereszkedés után beértünk Monaco városába. Azt hittük, hogy már csak néhány száz méterre vagyunk a Hercegség palotájától. Ez igaz is volt, de egy hatalmas völgy állt előttünk. A nagy szinteket liftekkel tudtuk leküzdeni.

A völgy mélye környékén egy gyorsétteremben húsos tésztát, és csirke hamburgert étkeztünk. A felszolgáló hölgy némileg át akart verni minket, de mi nem engedtük. Úgy gondoltuk, hogy állatira utáltak minket. Evés közben jó nagy szél fújt és kicsit esett is az eső. A kaja azonban finom volt.

Meglepetésünkre a Hercegi palotához nem vezetett lift. Jó kis emelkedőt kellett leküzdenünk, mire felértünk a Főtérre. Szebbnél-szebb kilátásokban gyönyörködtünk. A Herceg palotáját nem tudtuk megnézni, mert csak tavasztól látogatható. Láhattuk viszont az őrséget. Unalmukban mászkáltak a palota előtt.

Nem baj, van elég látnivaló.

Megcsodáltuk a Notre Dame templomot, ahol Monaco hercegeinek sírjait is láthattuk.

Elgyalogoltunk a Tengerészeti Múzeumhoz, amit végül nem néztünk meg. Fáradtak voltunk már.

Az Exotic Jardint megnéztük. Úgy gondoljuk, hogy a Hercegné gondozza, ezért ilyen szépen rendezett.

Túránk végén Monte Carlo-ba szeretnénk volna elmenni. De az még egy kicsit messze volt.

Egyik kilátópontunkról fekete felhőket láttunk. Jó lenne, ha elkerülne minket. Hát nem került el. A Főtér közelében kezdett el dörögni, villámlani. Igen komoly eső csapott le Monaco-ra. Beültünk egy kocsmá sátra alá, de kezdett beázni, ezért úgy döntöttünk, hogy beülünk a kocsmába.

A felszolgálók rendkívül lekezelően bántak velünk, ami igen rosszul esett nekünk. Sehol nem kedvelik az idősebb generáció tagjait?

A pincér úgy hozta ki a számlát, hogy még mi nem is kértük. Úgy éreztük, hogy ki vagyunk dobva. Hát ez gáz volt.

Végre elállt az eső. Ezt abból is észre lehetett venni, hogy a kocsmá kiürült.

Elindultunk Monte Carlo felé. Kisebb keringőzés után megérkeztünk a Casino-hoz.

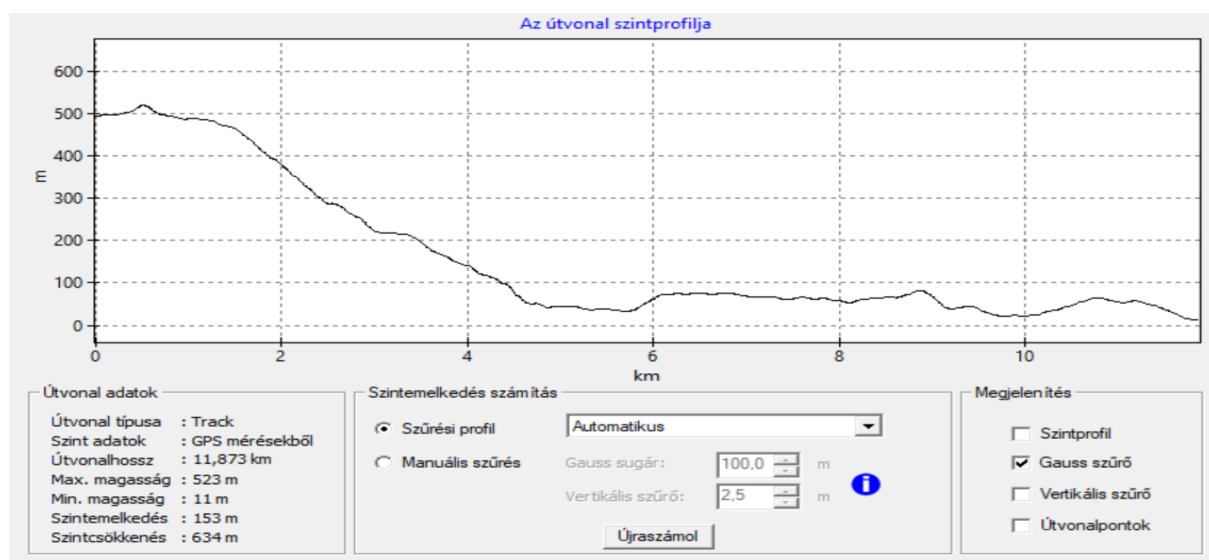
Kisebb tanakodás után úgy döntöttünk, hogy bemegyünk a Casino, ingyenesen látogatható részébe. A Casino még úgy is nagy élmény volt, hogy a roulett terembe nem mentünk be. De, ami a fő lényeg volt nem is veszítettünk pénzt.

Kár lett volna kihagyni a Casino-t.

Lesétáltunk a 600-as buszmegállóhoz. Némi várakozás után megérkezett a busz.

Hosszas buszozás után beérkeztünk Port Lympia megállóba, ahol felszállunk a 2-es villamosra. Fáradtan megérkeztünk szállásunkra.

Táv: 12 km → 18 pont; szint: 200 m → 4 pont; csillagtúra → 1 pont; **MTSZ pont: 23**

2025. március 27.

A mai napon Nizza környékén az egyik legkiemeltebb turisztikai látnivaló helyszínére Éze-re utaztunk.

Már gyakorlott Nizza ismerősként Vauban buszpályaudvarra utaztunk, ahonnan 602-es busszal Éze Village állomásig utaztunk.

Beültünk a buszmegálló közelében lévő kávézóba, ahol az indítás gerjesztő kávékat elfogasztottuk.

Ezután a Galimard parfümgyár kiállítását néztük meg. Nagyon szép lepárlók, autoklávok, növény törő edények, parfümös üvegek voltak kiállítva. Sokáig nézegettünk és fényképeztünk.

Ezután átsétáltunk a Galimard parfümgyár boltjába és hosszas keresgélés után vásároltunk.

A parfümgyár után felsétáltunk Éze óvárosába. Szűk sikátorok között gyalogoltunk. Kívülről megnéztük a templomokat, majd az Exotic Jardim-ba mentünk be. Csodás növényekben, vízesésekben, és szebbnél-szebb kilátásokban gyönyörködhattunk.

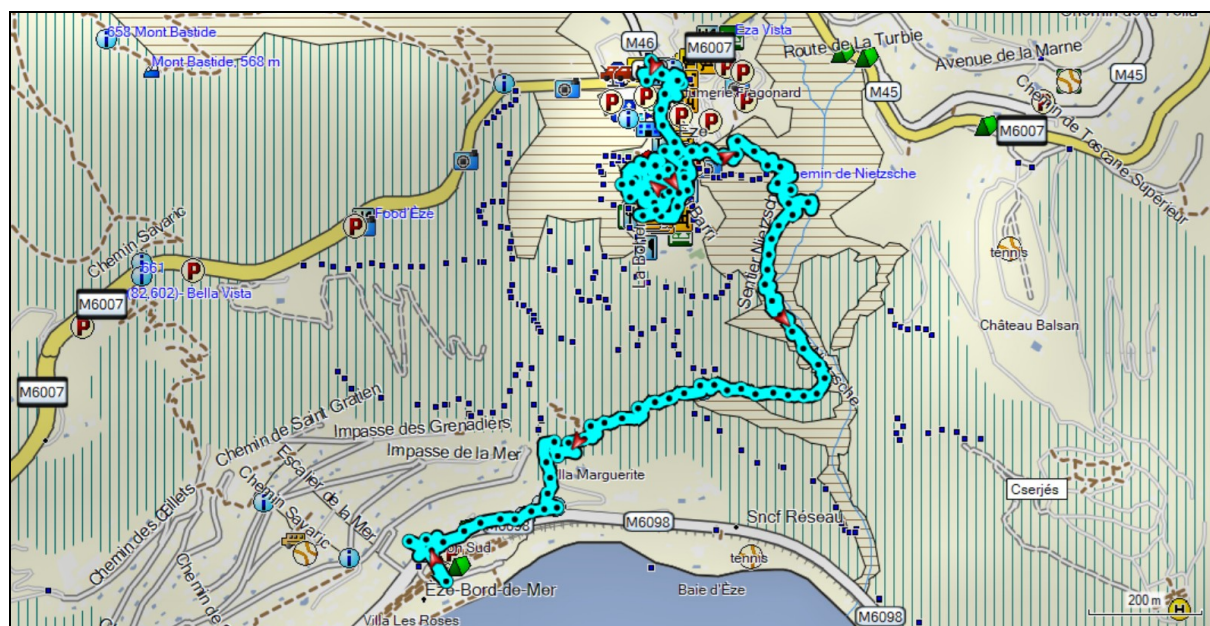
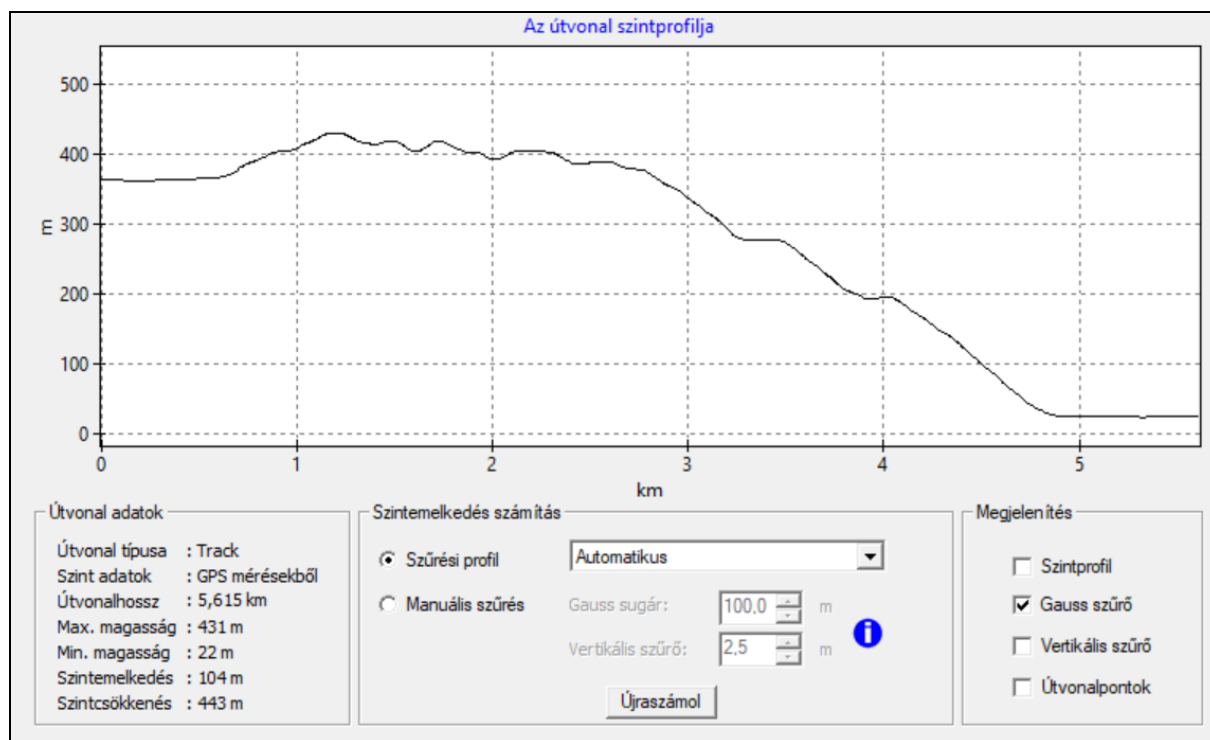
Az óváros látogatása után legyalogoltunk Éze-Sur Mer településre a Sentier Neitzsche útvonalán, igen meredek, bokatoró úton. Útközben egy gyönyörű vízeséshez is elértünk. Vártuk már, hogy leérjünk a faluba. Jó térd gyilkos terep volt.

A faluban az út melletti vendéglátóipari egységben étkezni akartunk. Nem, hogy étkezni nem tudtunk, de még a jól megérdemelt sörünket is alig kaptuk meg.

Pihenő után a 600-as busszal visszaérkeztünk Nizzába.

Fáradtan érkeztünk vissza a szállásunkra.

Táv: 6 km → 9 pont; szint: 100 m → 2 pont; csillagtúra → 1 pont; **MTSZ pont: 13**

2025. március 28.

Összepakoltunk. Felkészültünk a hazautazásra.

Mivel volt még egy kis időnk elsétáltunk a tengerpartra. Csodás napsütésben leültünk egy padra és hallgattuk a tenger csodás hullámozásának moraját. Lesétáltunk a vízpartra és cipőt, zoknit le, nadrágot térdig fel. Már áztattuk is a lábunkat a Cote d'Azur vizében.

Fájó szívvel indultunk vissza szállásunkra, ahol induláskor Irena megérkezett felkészíteni a szállást a következő vendégek fogadására.

Legyalogoltunk a 2-es villamos megállójába.

Megérkeztünk a repülőtérre. Kisebb kavargás és a helyi szervek kavargása után átmertünk a védelmi zónán és vártuk a repülőgép indulását.

Zajos társaság zavarta az utasokat.

Megérkeztünk Budapestre, ahol csúnya, hideg, esős idő fogadott minket. Igen éles volt a kontraszt a csodás, napsütéses, meleg időből visszatérni a magyar valóságba.

Sokadik alkalommal mondogattuk, hogy szívesen maradtunk volna még azokon a csodás helyeken, amelyeket meglátogattunk.

Tulajdonképpen a Francia Riviera központi helyén jártunk, és az árak hasonlóak voltak a hazai árakhoz. Ez azért nagyon meglepő volt. Lehet, hogy a Balaton drágább, mint a csodás Cote d'Azur?